

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ | 25/11/2023 | spartakosgr.wordpress.com | #06

ΣΤΙΣ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ 2023 Η Α' ΠΛΑΤΙΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑΣ ΤΩΝ ΣΚΔ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΣΕ ΤΩΝ ΣΚΔ

24/11/2023

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙ- ΚΕΙΜΕΝΗ Α' ΠΛΑΤΙΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Στην σημερινή της συνεδρίαση (24/11/2023), η Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή της πλατφόρμας των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων αποφάσισε την διεξαγωγή της Α' Πλατιάς Συνδιάσκεψης της πλατφόρμας στις 17/12/2023.

Η πλούσια συζήτηση της ΚΣΕ κατέληξε ομόφωνα στο συμπέρασμα ότι είναι αναγκαία η άμεση πραγματοποίηση της Α' Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης, και η ημερομηνία αυτής ορίστηκε στις 17 του Δεκέμβρη. Τα πρακτικά της συνδιάσκεψης θα δημοσιευθούν σε ειδική έκδοση.

Στις επόμενες εβδομάδες ως την ημέρα της Συνδιάσκεψης θα πρέπει να συνεδριάσουν τα επιτροπάτα και να συζητήσουν με θέμα «Προετοιμάζοντας την Α' Πανελλαδική

Συνδιάσκεψη των ΣΚΔ», ώστε να διασφαλιστεί ο καλύτερος προπαγανδισμός της Συνδιάσκεψης. Στην συνδιάσκεψη θα συζητηθεί το προσχέδιο καταστατικού και θα προταθούν πλευρές για το Πρόγραμμα των ΣΚΔ. Ακόμη από τις τοποθετήσεις θα προκύψουν οι προτεινόμενες Θέσεις για το επερχόμενο Α' Συνέδριο των ΣΚΔ.

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν όλα τα μέλη των ΣΚΔ, οι φίλοι των ΣΚΔ. Όποιος επιθυμεί να συμμετέχει θα πρέπει να στείλει ονοματεπώνυμο, τηλέφωνο και mail επικοινωνίας στην διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της πλατφόρμας ή να επικοινωνήσει με τις οργανώσεις της πλατφόρμας. Είναι επιτακτική ανάγκη, όλοι οι συμμετέχοντες στην συνδιάσκεψη να έχουν γραπτές τοποθετήσεις, προκειμένου να ληφθούν υπόψη κατά τον σχηματισμό των θέσεων. Επιπρόσθετα όλων των παραπάνω, στην συζήτηση της ΚΣΕ εγκρίθηκαν και οι παρακάτω αποφάσεις:

1. Με ευθύνη του Επιτροπάτου Προπα-

γάνδας και Λαϊκής Διαφώτισης θα προχωρήσει η έκδοση του Νεαρού Λενινιστή ως διεβδομαδιαίου νεολαιίστικου οργάνου, από τον Ιανουάριο του 2024 και η έκδοση των «Μελετών Κοινωνικής Θεωρίας» ως διμηνιαίου οργάνου θεωρητικών και επιστημονικών αναλύσεων.

2. Με ευθύνη του Επιτροπάτου Προπαγάνδας και Λαϊκής Διαφώτισης, θα ξεκινήσει στους πρώτους μήνες του 2024, το νέο Podcast των ΣΚΔ με τον τίτλο «Red Thread» (Κόκκινο Νήμα). Μέσα από την συγκεκριμένη πρωτοβουλία θα αναδεικνύονται προβλήματα της ευρύτερης νεολαίας, καθώς θα βρίσκονται καλεσμένοι εκπρόσωποι των νεολαιίστικων κινημάτων, φοιτητές κ.λπ. Θα τίγονται ζητήματα όχι μόνο της εργασιακής ή φοιτητικής πραγματικότητας, αλλά και ζητήματα κοινωνικών δικαιωμάτων, δημοκρατικών ελευθεριών και δράσεων.

24/11/2023

Η ΚΣΕ της Πλατφόρμας
των ΣΚΔ

Λαϊκή διαφύλαξη

ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ;

Άρθρο του Σ.Δ.

Συχνό αντικείμενο διαπάλης είναι το ζήτημα του κοινωνικού εποικοδομήματος στην εργατική εξουσία, δηλαδή το ερώτημα των μορφών και διαστάσεων της πολιτικής εξουσίας που θα ακολουθήσει την Προλεταριακή Επανάσταση.

Σε αυτό το ερώτημα έρχεται να απαντήσει με τρομακτικό τρόπο το «ΚΚΕ», το οποίο στο βιβλίο «Θεωρητικά Ζητήματα στο πρόγραμμα του ΚΚΕ» (γραμμένο από την Ιδεολογική Επιτροπή της ΚΕ του «ΚΚΕ», από τις εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, δηλαδή το κομματικό εκδοτικό), υποστηρίζει ότι η λύση είναι η ανάθεση κυβερνητικών πόστων σε «κομμουνιστές» (κομματικά στελέχη). Συγκεκριμένα, στην σελίδα 158 του προαναφερθέντος ποιήματος, αναφέρεται: «Όπως είναι βέβαια φυσικό, οι «κορυφές» της δικτατορίας του προλεταριάτου, η κυβέρνηση, το ανώτατο όργανο των λαϊκών αντιπροσώπων συγκροτούνται από ηγετικά στελέχη του κόμματος (...)

Αυτή είναι μια νομοτελειακά επιβεβλημένη σχέση, η οποία ουσιαστικά πραγματοποιείται όχι

εξαιτίας της απόκτησης του τίτλου του κομμουνιστή, αλλά δικαιώνοντάς τον στην πράξη». Μάλιστα!

Δηλαδή, για το «ΚΚΕ» η δικτατορία του προλεταριάτου, δεν μπορεί παρά να είναι η δικτατορία του κόμματος. Για το «ΚΚΕ» απαραίτητη προϋπόθεση συμμετοχής στα υψηλότερα κλιμάκια του εργατικού κράτους είναι η κατοχή ζεστής κομματικής καρεκλίστας. Κι εις ανώτερα, κύριοι!

Απέναντι σε αυτή την σκοτεινή προοπτική, μόνος δρόμος η συσπείρωση των Συνεπών Κομμουνιστών, ο αγώνας για το πλήρες τσάκισμα αυτών των ιδεολογημάτων. Δεν είναι δυνατό να υπάρχουν κόμματα που να τιτλοφορούνται κομμουνιστικά και να εκφράζουν τέτοιες απόψεις. Ως κομμουνιστές ξεκαθαρίζουμε για τι παλεύουμε.

Παλεύουμε για αντικαπιταλιστική ανατροπή, σε δρόμο τσακίσματος όλων των μορφών δεσποτισμού. Η δικτατορία του προλεταριάτου οφείλει να είναι δικτατορία του συνόλου της εργατικής τάξης έναντι της αστικής, όχι δικτατορία μίας μερίδας της εργατικής έναντι της υπόλοιπης εργατικής τάξης και της αστικής. Το επαναστατικό κόμμα οφείλει να καθοδηγεί δια

της παρέμβασης σε όλα τα όργανα της εργατικής εξουσίας, όμως δεν έχει κανένα δικαίωμα να επιβάλλει γνώμες και θέσεις.

Οι δεσποτικές συμπεριφορές των καθοδηγητών της επανάστασης οδηγούν νομοτελειακά είτε σε αποπολιτικοποίηση της εργατικής τάξης ή σε αντιδραστικοποίηση και σε στράτευση κάτω από ξένες σημαίες. Ουσιαστικά, αν κομματικά και κρατικά στελέχη ταυτίζονται, τότε η μερίδα της εργατικής τάξης που δεν είναι ενταγμένη στο κόμμα, αισθάνεται ότι δεν έχει προοπτική συμμετοχής στην εργατική εξουσία – κατ' επέκταση την αντιμετωπίζει με αδιαφορία ή με εχθρότητα.

Καθήκον του προλεταριάτου στον σοσιαλισμό, κατά την δική μας ανάλυση, είναι η περιφρούρηση της εργατικής εξουσίας και όχι η διαφύλαξη της νέας εκμεταλλεύτριας κοινωνικής μερίδας των κρατικοδίαιτων κομματικών στελεχών.

ΦΩΝΗ ΣΤΟΝ ΛΑΟ

Δημοσιεύουμε άρθρο αναγνώστη μας.

**Πρώτοι στα μαθήματα
και πρώτοι στους
αγώνες... ή μήπως όχι;**

Του Α.Σ.

Πρώτοι στα μαθήματα και πρώτοι στους αγώνες... ή μήπως όχι;
Η Πανσπουδαστική Κίνηση Συνεργασίας

(ΠΚΣ) είναι η παράταξη της ΚΝΕ στα πανεπιστήμια και έχει κατακτήσει την πρώτη θέση στις φοιτητικές εκλογές τα 2 τελευταία χρόνια μετά από κυριαρχία πάνω από 30 χρόνια της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Τι έχει αλλάξει όμως στο σημερινό πανεπιστήμιο; Η νέα «κομμουνιστική» δυναμική έχει δώσει ανάσες στο φοιτητικό κίνημα για την ανασύνταξη και ισχυροποίησή του; Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Αρκεί η επαναστατική ψήφος στις φοιτητικές κάλπες για να γίνει το φοιτητικό κίνημα ισχυρό; Ασφαλώς και όχι. Το φοιτητικό κίνημα δεν μπορεί να βασίζεται σε μερικούς «εκλεγμένους συνδικαλιστές» που συνδιαλέγονται με την κυβέρνηση, τις πρυτανικές αρχές και τους καθηγητές για τα δικαιώματα των φοιτητών. Αυτές οι τακτικές καλλιεργούν την νοοτροπία της ανάθεσης των προβλημάτων σε λίγους «εκλεκτούς σωτήρες» αντί να φέρουν τους φοιτητές στο προσκήνιο της πάλης και της διεκδίκησης. Καλλιεργούνται αυταπάτες ότι μπορεί να γίνει διαχείριση των προβλημάτων του συστήματος μέσω της διαχείρισης και της συζήτησης με τις αρχές. Αυτό αφήνει αδρανοποιημένο το

φοιτητικό κίνημα και τους ίδιους τους φοιτητές, οδηγώντας μαθηματικά στην αδράνεια ή στην έλλειψη κλιμάκωσης των δράσεων τους ακόμα και σε πολύ σημαντικές στιγμές του φοιτητικού κινήματος (κατάργηση ασύλου, διαγραφές φοιτητών κλπ). Οι δυνάμεις του ρεφορμισμού (ΠΚΣ, ΕΑΑΚ-ΑΡΕΝ, ΕΑΑΚ) που προσπαθούν να πλασάρουν τον εαυτό τους ως επαναστατικές έχουν εκδηλώσει τον χαρακτήρα τους στο φοιτητικό κίνημα με την προσπάθεια καπελώματος των διαδικασιών των φοιτητικών όπως (πχ Διεξαγωγή ΔΣ με κλειστές πόρτες, μάχες για την ύπαρξη ή μη απαρτίας των γενικών συνελεύσεων, παράλληλοι μονόλογοι και προβοκάτσιες στις γενικές συνελεύσεις, τραμπουκισμοί και ξύλο μεταξύ δυνάμεων κλπ). Αυτές οι πράξεις οδηγούν με βεβαιότητα τους φοιτητές μακριά από το φοιτητικό κίνημα και από την δράση που απαιτείται για τα δικαιώματά τους. Ωστόσο μπαίνει το ερώτημα: Τι φοιτητικό κίνημα χρειαζόμαστε; Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να είναι μαζικό: Δεν πρέπει να απευθύνεται μόνο στους πρωτοκλασάτους συνδικαλιστές των μεγάλων παρατάξεων και σε φοιτητές που

έχουν αριστερά και αγωνιστικά αισθήματα. Το κίνημα πρέπει να αγκαλιάσει πλατιά τις μάζες των φοιτητών και να τις οδηγήσει στο να αποκτήσουν συμπεράσματα για την πάλη που πρέπει να διεξαχθεί και για την επίθεση που εξαπολύει το αστικό σύστημα απέναντι στα δικαιώματά τους. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να είναι αντιδιαχειριστικό: Δεν πρέπει οι φοιτητές να συμβιβαστούν με τις άσχημες καταστάσεις, με τις ελλείψεις σε καθηγητικό προσωπικό, με τις ελλείψεις σε υποδομές και εξοπλισμό, με τις άθλιες κτηριακές εγκαταστάσεις, με τις ανεπαρκείς έως ανύπαρκτες και βάρβαρες συνθήκες διαβίωσης στις φοιτητικές εστίες, στην συμμόρφωση με την πληρωμή γευμάτων στην λέσχη των σχολών, την πληρωμή συγγραμμάτων κλπ. Το κίνημα πρέπει να επιβάλει με την πάλη του την διεκδίκηση αποκλειστικά δημόσιας, ποιοτικής και δωρεάν παιδείας διότι οι ανάγκες των φοιτητών δεν χωράνε στον ίδιο χώρο με τις ανάγκες του επιχειρηματικού πανεπιστημίου. Το φοιτητικό κίνημα πρέπει να διεκδικεί μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα μετά την απόκτηση του πτυχίου, χωρίς την ανάγκη πα-

ρακολούθησης μετά πτυχιακών σπουδών που συνήθως κοστίζουν ακριβά για την τέλεσή τους. Οι φοιτητές έχουν το δικαίωμα στην αξιοπρεπή δουλειά με ανθρώπινες συνθήκες που να καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες που έχουν οι άνθρωποι.

Όλα αυτά μπορούν να επιτευχθούν μόνο με έναν τρόπο. Με ενεργό φοιτητικό κίνημα που θα είναι συνδεδεμένο με το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Πάμε κόντρα σε κάθε δύναμη που στο όνομα της αριστεράς και του αγώνα αναθέτει τις ελπίδες των φοιτητών σε ελάχιστους «εκλεκτούς» και μέλη ΔΣ. Ο αγώνας είναι των φοιτητών και πρέπει δοθεί από τους φοιτητές τους ίδιους και οι συνεπείς δυνάμεις της κομμουνιστικής αριστεράς οφείλουν να βοηθήσουν προς αυτήν την κατεύθυνση τόσο στο φοιτητικό κίνημα όσο και στο ευρύτερο εργατικό και λαϊκό κίνημα.

~

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ΣΥΡΙΖΑ: ΕΙΚΟΝΑ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗΣ

Οι εξελίξεις στον ΣΥΡΙΖΑ ΠΣ θα μπορούσαν να συνοψιστούν σε μία φράση: αποχωρήσεις και μαλλιοτραβήγματα δίχως τέλος. Η πιο πρόσφατες αποχωρήσεις (όσο γράφονται αυτές οι γραμμές) ήταν

της ομάδας «6+6» που μαζί με την «Ομπρέλα» φαίνεται να συγκροτούν νέα Κοινοβουλευτική Ομάδα με πάνω από 10 βουλευτές.

Χαρακτηριστική της εικόνας αποσύνθεσης είναι και η πρόσφατη αποχώρηση του Α. Τσέκερη, πρώην διευθυντή της «Αυγής», δηλαδή της εφημερίδας του ΣΥΡΙΖΑ.

Υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ, Ομπρέλας και 6+6; Εξ όσων φαίνεται όχι, αν και δεν αποκλείεται να προκύψουν επίπλαστες διαφοροποιήσεις στο μέλλον για τον α ή β λόγο.

ΣΕ ΙΣΧΥ ΑΠΟ ΧΤΕΣ Η 4ΗΜΕΡΗ ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ ΚΑΙ ΙΣΡΑΗΛ

Σε ισχύ τέθηκε η τετραήμερη εκεχειρία μεταξύ των Παλαιστινιακών οργανώσεων και τους Ισραήλ, η οποία μεταξύ άλλων προβλέπει την ανταλλαγή ομήρων.

Φυσικά, η τετραήμερη εκεχειρία δεν σημαίνει λήξη στον πόλεμο, μα απλά μια προσωρινή διακοπή.

~

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΕΕ ΘΕΛΟΥΝ ΑΝΟΔΟ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
Στα 69,8 έτη αναμένεται να φτάσει το όριο ηλικίας για την συνταξιοδότηση όσο εφαρμόζονται οι ευρωπαϊκές προσταγές.

Συγκεκριμένα, ο ΟΟΣΑ εκτιμά ότι το όριο ηλικίας θα πρέπει να αυξηθεί σε αυτό το ύψος βάσει του προσδόκιμου επιβίωσης του ελληνικού πληθυσμού – δουλειά μέχρι θανάτου δηλαδή.

Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι να αγωνιστούν ώστε αυτό το έκτρωμα να μην έρθει καν για ψήφιση. Είδαμε ότι όσοι νόμοι «μείναν στα χαρτιά» αξιοποιήθηκαν αργότερα!

Τώρα είναι ώρα να απαιτηθεί από το κίνημα να πάρουμε πίσω όλα όσα μας στέρησαν!

Το επόμενο φύλλο κυκλοφορεί το Σάββατο, 02/12/2023. 4σέλιδο – διαθέσιμο διαδικτυακά δωρεάν και από τις οργανώσεις των Συνεπών Κομμουνιστικών Δυνάμεων.

Στείλτε μας τα άρθρα σας και τις απόψεις σας μέσω e-mail.